Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►B

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 404/93

av den 13 februari 1993

om den gemensamma organisationen av marknaden för bananer

(EUT L 47, 25.2.1993, s. 1)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►M1	Kommissionens förordning (EEG) nr 3518/93 av den 21 december 1993	L 320	15	22.12.1993
►M2	Rådets förordning (EG) nr 3290/94 av den 22 december 1994	L 349	105	31.12.1994
►M3	Rådets förordning (EG) nr 1637/98 av den 20 juli 1998	L 210	28	28.7.1998
►M4	Rådets förordning (EG) nr 1257/1999 av den 17 maj 1999	L 160	80	26.6.1999
►M5	Rådets förordning (EG) nr 216/2001 av den 29 januari 2001	L 31	2	2.2.2001
►M6	Rådets förordning (EG) nr 2587/2001 av den 19 december 2001	L 345	13	29.12.2001
►M7	Rådets förordning (EG) nr 2013/2006 av den 19 december 2006	L 384	13	29.12.2006

Ändrad genom:

►A1	Akt om villkoren för Republiken Tjeckiens, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakiens anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska Unionen och om anpassning av fördragen	L 236	33	23.9.2003

Anm.: I denna konsoliderade utgåva förekommer hänvisningar till den europeiska omräkningsenheten och/eller ecun. Från och med den 1 januari 1999 skall båda benämningarna förstås som hänvisningar till euron — rådets förordning (EEG) nr 3308/80 (EGT L 345, 20.12.1980, s. 1) och rådets förordning (EG) nr 1103/97 (EGT L 162, 19.6.1997, s. 1).

▼B

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 404/93

av den 13 februari 1993

om den gemensamma organisationen av marknaden för bananer

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 42 och 43 i detta,

med beaktande av protokollet om tullkvoten för import av bananer vilket finns som bilaga till den tillämpningskonvention om associering med gemenskapen av utomeuropeiska länder och territorier som föreskrivs i artikel 136 i fördraget, särskilt punkt 4 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ([1]),

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ([2]),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([3]), och

med beaktande av följande:

Den gemensamma marknadens funktion och utveckling skall för jordbruksprodukter kompletteras med införandet av en gemensam jordbrukspolitik som framför allt omfattar en gemensam organisation av marknaderna för jordbruksvaror, vilka kan ta sig olika uttryck beroende på vilken typ av produkt det är fråga om.

I de medlemsstater där det produceras bananer finns det idag nationella marknadsorganisationer vars syfte är att säkerställa att producenterna får avsättning för sina produkter på den inhemska marknaden och når upp till en inkomst som ligger i linje med produktionskostnaderna. Dessa nationella marknadsorganisationerna medför kvantitativa begränsningar som försvårar förverkligandet av en inre marknad för bananer. Vissa av de medlemsstater som inte producerar bananer gynnar avsättningsmöjligheterna för bananer från AVS-staterna, medan andra tillämpar liberala importbestämmelser som i ett fall till och med omfattar en förmånlig tullbehandling. Dessa olikartade ordningar hindrar den fria rörligheten för bananer inom gemenskapen och införandet av en gemensam ordning för handeln med tredje land. För att den inre marknaden skall kunna förverkligas är det nödvändigt att ersätta de olika nationella ordningarna med en avvägd och flexibel gemensam organisation av marknaden för bananer.

För att gemenskapen skall kunna respektera gemenskapspreferensen och dess olika internationella skyldigheter bör den gemensamma organisationen av marknaden tillåta att bananer producerade i gemenskapen och bananer från de AVS-stater som är traditionella leverantörer avyttras på gemenskapens marknad till priser som är rimliga för såväl producenter som konsumenter, men utan att importen av bananer från andra tredje länder undergrävs.

För att marknaden, med beaktande av lokala egenheter och de sorter som produceras, skall kunna försörjas med produkter som har en enhetlig och tillfredsställande kvalitet samt för att säkerställa att produkter producerade i gemenskapen kan avyttras till lönsamma priser som garanterar en rimlig inkomst bör det införas kvalitetsnormer för färska

([1]) EGT nr C 232, 10.9.1992, s. 3.
([2]) EGT nr C 21, 25.1.1993.
([3]) EGT nr C 19, 25.1.1993, s. 99.

▼B

bananer och vid behov regler för handeln med produkter beredda av bananer.

För att maximera inkomsten från bananer som producerats inom gemenskapen bör bildandet av producentorganisationer främjas, framför allt genom beviljande av stöd för etableringen. För att dessa organisationer skall kunna spela en betydelsefull roll ifråga om att koncentrera utbudet bör deras medlemmar åta sig att avyttra hela sin produktion via organisationen. Det bör även vara tillåtet att bilda andra typer av sammanslutningar, vilka omfattar producentorganisationer och företrädare för de övriga produktionsleden. Det bör vid en senare tidpunkt anges under vilka förhållanden sådana sammanslutningar som företräder de olika delarna av banansektorn får vidta åtgärder av allmänt intresse och utvidga sina lokala eller regionala regler till att även omfatta icke medlemmar. Dessa organisationer bör även tillfrågas när ram program utarbetas, och de bör även aktivt medverka i genomförandet av de strukturåtgärder som är en del av marknadsorganisationen.

De strukturella brister som begränsar gemenskapsprodukternas konkurrensförmåga bör avhjälpas, i huvudsak för att öka produktiviteten. För detta ändamål bör det för varje produktionsområde och inom ramen för gemenskapens stöd fastställas program för samarbete mellan kommissionen och de nationella och regionala myndigheterna, varvid de olika typer av organisationer inom sektorn som avses ovan i så stor utsträckning som möjligt skall delta i framtagandet av de åtgärder som skall vidtas.

De nationella marknadsorganisationerna har hittills gjort det möjligt för nationella bananproducenter att på marknaden uppnå en inkomst som täcker produktionskostnaderna. Eftersom införandet av den gemensamma organisationen av marknaden inte bör innebära att producenterna får det sämre än idag och eftersom den troligen kommer att förändra prisnivåerna på de marknaderna bör det införas en ersättning för det inkomstbortfall som kan komma att bli följden av att det nya systemet införs. Avsikten med detta är att möjliggöra en fortsatt produktion inom gemenskapen, med de kostnader som beror på de särskilda strukturförhållandena, under så lång tid som dessa förblir opåverkade av de vidtagna strukturåtgärderna. Stödet bör kunna anpassas för att ta hänsyn till ökad produktivitet och utvecklingen för de olika kvalitetskategorierna.

I vissa mycket små regioner i gemenskapen där produktionsvillkoren för bananer är särskilt dåliga och bättre lämpar sig för alternativa grödor bör ett slutligt upphörande med bananproduktionen uppmuntras med hjälp av en särskild bidrag. För att begränsa kostnaden för denna åtgärd bör röjningen ske så snart som möjligt.

Det bör varje år utarbetas en prognosticerad försörjningsbalans för produktionen och förbrukningen inom gemenskapen. Det bör vara möjligt att under året ändra den balansen till följd av t. ex. särskilda väderleksförhållanden.

För att säkerställa en tillfredsställande avsättning för bananer som är producerade i gemenskapen och för produkter med ursprung i AVS-staterna inom ramen för avtalen enligt Lomé-konventionen, samtidigt som traditionella handelsmönster så långt det är möjligt bibehålls, bör det varje år öppnas en tullkvot. Inom ramen för denna skulle det, å ena sidan, vid import av bananer från tredje land uttagas en tullavgift på 100 ecu per ton, motsvarande den aktuella tullsatsen enligt Gemensamma tulltaxan, och, å andra sidan, enligt de avtal som nämns ovan inte uttagas någon tull vid import av icke traditionella bananer från AVS-staterna. Tullkvotens storlek bör kunna ändras med ledning av sådana förändringar av efterfrågan i gemenskapen som konstaterats i den prognosticerade försörjningsbalansen.

Tullsatserna för import utöver tullkvoten måste vara så höga att de säkerställer att gemenskapens produktion och de traditionella kvantiteterna från AVS-länderna kan avyttras under godtagbara villkor.

▼B

Den traditionella importen av bananer från AVS-länderna omfattas inte av den tullfria tullkvoten utan ingår i de kvantiteter som traditionellt medges för att ta hänsyn till de särskilda investeringar som redan har gjorts som en del av programmen för att öka produktionen.

För att uppfylla de mål som anges ovan och samtidigt beakta de särskilda villkor som gäller för saluföringen av bananer är det nödvändigt att vid administrationen av tullkvoten skilja mellan, å ena sidan, aktörer som tidigare har salufört bananer från tredje land och icke traditionella bananer från AVS-länder och, å andra sidan, aktörer som tidigare har salufört bananer som är producerade i gemenskapen. Samtidigt är det nödvändigt att lämna en viss kvantitet tillgänglig för nya aktörer som ämnar starta eller nyligen har startat näringsverksamhet inom denna sektor.

För att inte störa befintliga handelsförbindelser och samtidigt ge möjlighet till en viss utveckling av handelsstrukturerna måste det utfärdas separata importlicenser till varje aktör för var och en av de kategorier som anges ovan, på grundval av den genomsnittliga kvantitet bananer som aktören har avyttrat under de tre senaste år för vilka det finns statistiska uppgifter.

När kommissionen beslutar om kompletterande kriterier som aktörerna bör uppfylla skall den vägledas av principen om att licenser skall utfärdas till fysiska eller juridiska personer som har påtagit sig den affärsmässiga risken att avyttra bananer och av det nödvändiga i att inte störa de normala handelsförbindelserna mellan personer som befinner sig i olika led av handelskedjan.

Medlemsstaterna skall med hjälp av förfaranden och kriterier som beslutas av kommissionen och med beaktande av handelsstrukturerna utföra en beräkning av aktörernas antal och fastställa de avyttrade kvantiteterna, vilka skall ligga till grund för utfärdandet av licenser.

För övervakningen av importen inom ramen för tullkvoten behövs ett system med importlicenser och ställandet av säkerheter.

Kommissionen bör ha möjlighet att vidta de åtgärder som är lämpliga för att hantera allvarliga störningar eller hot om sådana störningar, vilka kan äventyra målen i artikel 39 i fördraget.

Vissa former av stöd skulle förhindra att organisationen av marknaden fungerar som avsett. Därför bör de bestämmelser i fördraget som tillåter en utvärdering av de nationella stöd som medlemsstaterna beviljar och ett förbud för de stöd som inte är förenliga med den gemensamma marknaden gälla för bananer.

För att underlätta tillämpningen av dessa bestämmelser bör det fastställas ett förfarande som omfattar ett nära samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen inom ramen för en förvaltningskommitté.

Den gemensamma organisationen av marknaden för bananer skall dessutom på lämpligt sätt beakta de mål som anges i artiklarna 39 och 110 i fördraget.

När den gemensamma organisationen av marknaden ersätter de olika nationella organisationerna i samband med att denna förordning träder i kraft kan det uppstå en störning på den inre marknaden. Kommissionen bör därför ges möjlighet att från och med den 1 juli 1993 vidta sådana övergångsåtgärder som är nödvändiga för att övervinna svårigheterna med att införa den nya ordningen.

Tillämpningsområdet för rådets förordning (EEG) nr 1319/85 av den 23 maj 1985 om en förstärkt övervakning av tillämpningen av gemenskapens bestämmelser om frukt och grönsaker ([1]) bör utökas till att omfatta banansektorn för att på så sätt medge kontroller av efterlevnaden av de normer för bananer som fastställts i enlighet med den förordningen.

([1]) EGT nr L 137, 27.5.1985, s. 39.

▼B

Bananodlingen har en stor social, ekonomisk, kulturell och miljömässig betydelse i de följande av gemenskapens regioner: De franska utomeuropeiska departementen, Madeira, Azorerna, Algarve, Kreta, Lakonien och Kanarieöarna. Dessa är regioner som kännetecknas av avskildhet, avlägsenhet och strukturell eftersatthet, i vissa fall förvärrad av det ekonomiska beroendet av bananodling.

Efter en provisorisk tillämpningsperiod samt före utgången av det tionde året efter att denna förordning trätt i kraft bör det undersökas hur den fungerar i avsikt att fastställa en ny ordning som skall gälla därefter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

▼M6

Artikel 1

1. Härmed inrättas en gemensam organisation av marknaden för bananer.

2. Organisationen skall omfatta följande produkter:

KN-nummer	Varuslag
0803 00 19	Färska bananer utom mjölbananer
ex 0803 00 90	Torkade bananer utom mjölbananer
ex 0812 95 90	Tillfälligt konserverade bananer
ex 0813 50 99	Blandningar innehållande torkade bananer
1106 30 10	Mjöl och pulver av bananer
ex 2006 00 99	Bananer konserverade med socker
ex 2007 10 99	Homogeniserade beredningar av bananer
ex 2007 99 39 ex 2007 99 58 ex 2007 99 98	Sylt, gelé, marmelad, mos och pasta av bananer
ex 2008 92 59 ex 2008 92 78 ex 2008 92 93 ex 2008 92 98	Blandingar innehållande bananer beredda eller konserverade på annat sätt
ex 2008 99 49 ex 2008 99 68 ex 2008 99 99	Bananer beredda eller konserverade på annat sätt
ex 2009 80 35 ex 2009 80 38 ex 2009 80 79 ex 2009 80 86 ex 2009 80 89 ex 2009 80 99	Saft av bananer

3. Regleringsåret skall löpa från och med den 1 januari till och med den 31 december.

▼B

AVDELNING I

Gemensamma kvalitets- och handelsnormer

Artikel 2

1. För bananer avsedda att levereras färska till konsumenten, dock inte mjölbananer, skall det fastställas kvalitetsnormer i vilka det tas hänsyn till de olika sorter som produceras.

2. Det får även fastställas handelsnormer för produkter beredda av bananer.

Artikel 3

1. Produkter för vilka det finns gemensamma normer får, om inte kommissionen beslutar annorlunda i enlighet med förfarandet i artikel 27, endast avyttras i gemenskapen om de uppfyller de normerna.

2. De organ som medlemsstaterna har utsett får utföra kontroller i avsikt att undersöka om produkterna uppfyller kvalitetsnormerna.

Artikel 4

Kvalitets- och handelsnormerna, de handelsled i vilka produkterna skall uppfylla normerna samt de åtgärder somskall säkerställa att bestämmelserna i artiklarna 2 och 3, däribland de som avser kontroller, tillämpas på ett enhetligt sätt skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 27.

▼M7

———————

▼B

AVDELNING IV

Handel med tredje land

▼M2

Artikel 15

1. Om inte annat föreskrivs i denna förordning, skall tullsatserna i Gemensamma tulltaxan gälla för de produkter som avses i artikel 1.2.

2. För att förhindra eller motverka de negativa effekter på gemenskapsmarknaden som kan bli följden av import av vissa produkter enligt artikel 1, skall en tilläggstull betalas vid import av en eller flera sådana produkter till den tullsats som fastställs i artikel 10, om de villkor som anges i artikel 5 i det jordbruksavtal som slöts i enlighet med artikel 228 i fördraget inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan har uppfyllts, med undantag för det fall att det är osannolikt att importen kommer att störa gemenskapsmarknaden, eller om effekterna skulle bli oproportionerliga i förhållande till målet.

3. De utlösande priserna, som utgör den övre gränsen för när en tilläggsimporttull får tas ut, skall vara de utlösande priser som gemenskapen anmäler till WTO.

De utlösande kvantiteter som måste överskridas för att en tilläggsimporttull skall tas ut skall bestämmas på grundval av bl. a. importen till gemenskapen under de tre år som föregår det år då de negativa effekter som avses i punkt 2 uppstår eller sannolikt kommer att uppstå.

▼M2

4. De importpriser som skall beaktas vid uttag av en tilläggsimporttull skall bestämmas på grundval av cif-importpriserna för det aktuella partiet.

Cif-importpriser skall för detta ändamål kontrolleras mot de representativa priserna för produkten på världsmarknaden eller på gemenskapens importmarknad för den produkten.

5. Kommissionen skall anta tillämpningsföreskrifter till denna artikel i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 27. I sådana tillämpningsföreskrifter skall bl. a. anges

a) de produkter för vilka tilläggsimporttullar får tas ut enligt artikel 5 i jordbruksavtalet,

b) de övriga kriterier som krävs för tillämpningen av punkt 1 i enlighet med artikel 5 i jordbruksavtalet.

▼M3

_____

▼M7

_____

▼B

AVDELNING V

Allmänna bestämmelser

Artikel 21

1. Om inte annat föreskrivs i denna förordning skall det vid import av de produkter som avses i artikel 1 vara förbjudet att

— ta ut avgifter med samma verkan som tull,

— tillämpa kvantitativa begränsningar eller åtgärder med samma verkan.

▼M7

_____

▼M2

Artikel 22

De allmänna bestämmelserna om tolkningen av den kombinerade nomenklaturen och dess särskilda tillämpningsföreskrifter skall gälla tullklassificeringen av produkter som omfattas av denna förordning. Den tullnomenklatur som följer av tillämpningen av denna förordning skall införlivas i Gemensamma tulltaxan.

Artikel 23

1. Om gemenskapsmarknaden för en eller flera av de produkter som anges i artikel 1 på grund av import eller export påverkas eller hotas av allvarliga störningar som sannolikt kommer att äventyra uppnåendet av de mål som anges i artikel 39 i fördraget, får lämpliga åtgärder vidtas i samband med handeln med tredje land till dess att sådan störning eller sådant hot om störning har upphört.

Rådet skall på kommissionens förslag och i enlighet med det röstningsförfarande som föreskrivs i artikel 43.2 i fördraget anta allmänna tillämpningsföreskrifter till denna punkt och skall bestämma i vilka fall och inom vilka gränser medlemsstater får vidta skyddsåtgärder.

2. Om den situation som avses i punkt 1 uppstår, skall kommissionen på begäran från en medlemsstat eller på eget initiativ, besluta om de nödvändiga åtgärderna. Medlemsstaterna skall underrättas om sådana åtgärder, vilka skall träda i kraft omedelbart. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut därom inom tre arbetsdagar från och med mottagandet av begäran.

▼M2

3. En medlemsstat får inom tre arbetsdagar från och med underrättelsen hänskjuta kommissionens beslut om sådana åtgärder till rådet. Rådet skall sammanträda utan dröjsmål. Det får med kvalificerad majoritet ändra eller upphäva beslutet ifråga.

4. Tillämpningsföreskrifter till denna artikel skall antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 27.

5. Denna artikel skall tillämpas med beaktande av de skyldigheter som följer av internationella avtal som slutits i enlighet med artikel 228.2 i fördraget.

▼B

Artikel 24

Om inte annat föreskrivs i den här förordningen skall artiklarna 92-94 i fördraget gälla för produktionen av och handeln med de produkter som avses i artikel 1.

▼M7

_____

▼M6

_____

Artikel 27

▼M7

1. Kommissionen skall bistås av den förvaltningskommitté för färsk frukt och färska grönsaker som avses i artikel 46.1 i förordning (EG) nr 2200/96.

Hänvisningar till förvaltningskommittén för bananer skall tolkas som hänvisningar till den kommitté som avses i punkt 1.

▼M6

2. När det hänvisas till denna artikel skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara en månad.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

▼B

Artikel 28

Kommittén får behandla alla övriga frågor som den får sig förelagda av sin ordförande, antingen på dennes eget initiativ eller på begäran av företrädaren för en medlemsstat.

▼M7

Artikel 29

Medlemsstaterna skall förse kommissionen med de upplysningar som den behöver för att tillämpa denna förordning.

Artikel 29a

Närmare tillämpningsföreskrifter till denna förordning skall antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 27.2.

_____

▼B

Artikel 33

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1993.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

▼M5

_____